

rimeligvis Mandstabs fra 1873—1874. De Grunde, der vare tilstede dengang, kunne altsaa ikke benyttes som Argumenter for nu at negte den paagjældende Bevilling. Jeg opfatter det nu som ønskeligt og gavnligt, naar man vil regne paa at kunne benytte Forstærkningen, at Mandstabet, der indfalder til sine Afdelinger, faar den nødvendige Ovelse, og at det nødvendige Samarbejde mellem Officerer og Mandstabs kan finde Sted, og jeg anser det for utvivlsomt, at man maa gjøre Regning paa, at Forstærkningen vil blive brugt i Tilfælde af Krig — ellers vilde det være meningsløst at organisere den — og da vi have ladet saa meget Andet paa Forsvarsvæsenets Omraade ligge, vilde det dog være naturligt, at man søgte saa meget som muligt at udbytte den Kraft, man har. Finantsliet har denne Bevilling overordentlig Lidt at sige, det er, naar man lægger Alting sammen, kun 27,000 Kr., der spares, og denne Betragtning kan altsaa ikke være afgjørende. Jeg skal nu ganske vist indrømme, at det er ikke nogen Behagelighed for det paagjældende Mandstabs at blive indfaldt til saadanne Ovelser, det er klart; men vil man overhovedet ordne sit Forsvarsvæsen med overveiende Hensyn til de Paagjældendes Behagelighed, kan man naturligvis ikke vente at faae noget Forsvarsvæsen ud deraf, som skal udmærke sig ved Brugbarhed, det er selvfølgeligt. Vil man tage Hensyn til, hvad der er det Behageligste for Mandstabet, saa vilde det være det Naturligste, at overhovedet slet Ingen kommer ind, og dette Hensyn synes derfor heller ikke at kunne gjøres gjældende, og ialtfald ser jeg ikke Andet, end at det er noget underligt, ja, jeg vil næsten sige, uretfærdigt, at man ikke vil bevilge en Sum til hvert tredje eller fjerde Aar at indfalde Mandstabet til Forstærkningsbataillonerne, naar der er en enkelt Forstærkningsbataillon, som aarlig holder Ovelser ved Kjøbenhavns Bævnings; det er en Forstærkningsbataillon, der indfalder sit Mandstabs 3 Aar efter hverandre, de 2 Gange til 15 Eftermiddagsøvelser og den tredje Gang til 5 Dages Ovelse. Jeg skjønner ikke, at det er retfærdigt, at man saa vil forlange en større Frihed for det øvrige Mandstabs. — Det Vædringsforslag, som det ærede Flertal har stillet under Nr. 111, og som gaar ud paa at negte et Beløb af 4,400 Kr. til Lønning til Bestyrrelsen af Søværnets Bygningvæsen, vilde jeg have tilraadt, dersom jeg havde kunnet anerkjende denne Motivering for rigtig, som den ærede Ordfører fremsatte. Efter min Opfattelse tror jeg, at den høitærede Ministers Tanke med Forslaget er en hel anden end den, der blev præciseret fra den ærede

Ordførers Side. Den ærede Ordfører præciserede dette Forslag, som om det tilsigtede at skaffe en Oberstløjtnant af Ingeniørkorpsen udover Tallet, at skaffe en Oberstløjtnant af Ingeniørkorpsen til Marineministeriet. Dersom dette var Hensigten, vilde jeg ganske vist stemme med det ærede Flertal; men det, som den høitærede Minister tilsigter, er at skaffe Bygningstjenesten ved Marineministeriet bestridt paa den bedste Maade. Han har for Øieblikket dertil en Mand, som han finder fuldt brugbar; han har en Mand dertil, som har foretaget flere Reiser til dels paa Marineministeriets Bekostning for at gjøre sig bekendt med lignende Bygninger i Udlandet, og han ønsker fremdeles at kunne drage Nytte af denne Mand, som han anser for mest egnet dertil. Nu har det truffet sig saa, at denne Mand tidligere har været Kaptein i Ingeniørkorpsen, men ifølge sin Stilling er forfremmet til Oberstløjtnant i Ingeniørkorpsen, og Krigsministeren stiller saa det Forlangende til Marineministeren nu at faae ham tilbage; da han er Stabsofficer i Ingeniørkorpsen, stiller Krigsministeren den meget naturlige Fordring, at han skal gaa over til den Tjeneste, hvori han efter Tour er berettiget til at avancere og gjøre sin sidste Tjeneste. Valget maa finde Sted for hans Bedkommende: Enten maa han gaa over som Oberstlieutenant i Ingeniørkorpsen og gjøre den for denne Stilling normerede Tjeneste, eller ogsaa maa han træde udenfor Numer og forblive i Marineministeriets Tjeneste. Jeg skal gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at Søværnslovens § 25 fastsætter, at Søværnets Bygningvæsen ledes af en Bestyrer, om hvem der er tilføiet, at han kan være Officer i Flaaden eller Ingeniørkorpsen. At der skal være en Mand til at styre Bygningvæsenet, er i og for sig Noget, der følger af Sagens Natur, men det er desuden yderligere fastsat ved Lov; at Rigsdagen i Henhold til denne Lov er forpligtet til at skaffe de nødvendige Midler til Stede for at Marineministeriet kan have en saadan Bestyrer til denne vigtige Tjeneste, det følger af sig selv. Dersom nu denne Bevilling negtes, hvad vil saa Følgen blive af det? Kun, at den høitærede Minister ved 3die Behandling kommer og siger: Maa jeg saa faae Penge til en civil Mand dertil? Det er aabenbart et Forlangende, som vil lyde paa en Sum, der bliver større end den nu forlangte; nogen økonomisk Fordel ved Betagelse af Flertallets Forslag vil der aldeles ikke være, men der vil være den væsentlige Ulempe, at den høitærede Marineminister, som for Øieblikket har en Mand, han har Tillid til og ønsker at be-